

Познато е вече, че Иисусъ-Христосъ, ако и да былъ на свѣта, не ся показвалъ открыто прѣдъ него, че е Той, дордѣ нестанахъ на 30 години.— Нъ като достигналъ до тѣзи възраст, Той ся крѣстиль отъ Св. Пророка и Крѣстителя Ивана въ рѣкѣ-тѣ Иорданъ; тамъ Духъ Святый слѣзълъ надъ Него като гълъбъ, и Небесный Отець самъ Го засвидѣтелствуваъ, че Му е обычливъ Сынъ. Подиръ това *чякъ* Иисусъ-Христосъ ся заловилъ да си испълни длѣжность-тѣ и да послужи на общество-то; и най-първъ ся явилъ на свѣта съ ученіе-то си за блаженства-та: **Блаженни нищїи духомъ**, думалъ Той на събранныя да Го слушы народъ, блаженни плачущїи, блаженни кроткыи, и пр. **яко ваше есть Царствїе Божїе**. Ето! това явленіе Иисусъ-Христово на свѣта проповѣдуваніе-то Му прѣдъ цѣль народъ, ни изобразява малкый входъ.

За да го направи, Священнослужитель-тъ отвара Царскы-ты врата и ся обръща съ лице-то си направо срѣщъ народа. Въ таквъ случай си прѣдставяйте сякога Самага Иисуса-Христа, кой-то пръвъ пжтъ ся е показалъ открыто на свѣта. Оче си и припомняйте, че Самъ Господь, като ся разговарялъ надъ планинж-тѣ съ Свои-ты ученици, проповѣдувалъ имъ за тогова, кой-то ще може да ся наслаждава съ блаженство-то въ Негово-то Царство.

Нъ зашто Иисусъ-Христосъ не проповѣдвалъ Евангеліе-то само тамъ и на едно мѣсто, ами ходилъ отъ градъ на градъ, отъ село на село; то и Священникъ-тъ, дордѣ ся пжтъ *блаженства-та*, зима Евангеліе-то отъ прѣстола, и да Го подражяе въ пжтуваніе-то Му да проповѣдува, излиза отъ Сѣверны-ты врата съ Него, и отива камъ народа, на прѣдѣ си съ единъ Свѣтильникъ, кой-то изобразява Св. Пророка, Ивана прѣдтеча, кой-то убадилъ на хора-та, че дошълъ вече Христосъ на свѣта, и Му приготвилъ пжтъ; той (свѣтильникъ-тъ) още показва и това, дѣто ученіе-то на Евангеліе-то е свѣтина за сичкыя свѣтъ. Излѣзълъ тжй между народа, Священникъ-тъ ся исправя съ Евангеліе-то срѣщъ Царскы-ты врата, и като го поиздигне малко нагорѣ, изывква: **Прѣмъдрость Прости!** Съ думж-тѣ: *«Прѣмъдрость»* той ни напомня, че у Евангеліе-то нѣма друго нѣкое ученіе, ами ученіе Божественно, най-вѣрно-то и най-надѣждно-то за наше-то спасеніе; съ думж-тѣ: *«Прости»* пжкъ той ни кара, да бждемъ благодѣйни, да си нѣмамы на ума и на срце-то нѣщо грѣховно, и да слушымы съ вниманіе и у-